

optages i en samling, dvs. genstande der er forholdsvis sjældne, normalt ikke anvendes i overensstemmelse med deres oprindelige formål, er genstand for specialiseret handel, der finder sted uden for den normale omsætning af lignende, brugbare genstande, samt har en betydelig værdi«.

Da der var usikkerhed om fortolkningen af dommen udarbejdede EU-Kommissionen i samarbejde med medlemslandenes toldadministrationer efterfølgende en forklarende bemærkning til toldtariffen, dvs. forvaltningsmæssige regler for en ensartet fortolkning af dommen. Det er disse forklarende bemærkninger, som nævner, at motorkøretøjer, der er mere end 30 år gamle, i visse tilfælde kan betragtes som samlerobjekter. De forklarende bemærkninger blev imidlertid først offentliggjort i april 1996.

I perioden fra dommen blev afsagt i oktober 1985 til offentliggørelsen af den forklarende bemærkning i april 1996 har der fra Kommissionens side ikke været fastsat regler for en ensartet fortolkning af dommen.

Selv efter offentliggørelsen af den forklarende bemærkning er Kommissionen blevet forelagt spørgsmål om fortolkning af dommen.

Efter bestemmelserne i EF's toldkodeks kan Told•Skat kun tilbagebetale told, når der fremsættes anmodning herom inden tre år efter fortoldningen. Det er derfor på grund af forældelsesreglerne i EF's toldlovgivning, at Told•Skat nu nægter tilbagebetaling af told i de tilfælde, hvor en veteranbil efter de forklarende bemærkninger fra april 1996 kunne have været indført toldfrit.

Lovgrundlaget for betaling af reduceret moms (svarende til 5% moms) for samlerobjekter blev først indført med virkning fra 1. juli 1994 ved lov nr. 375 af 18. maj 1994 om merværdiafgift (momsloven). For de veteranbiler, som er fortoldet før denne dato, skal der således betales fuld moms.

I øvrigt vil Told- og Skattestyrelsen undersøge mulighederne for at forelægge importørernes anmodning om tilbagebetaling af tolden for EU-Kommissionen, da Kommissionen kan give tilladelse til tilbagebetaling af tolden i visse særlige tilfælde, hvor det enkelte medlemsland - f.eks. Danmark - ikke har mulighed herfor.

Spm. nr. S 3409

Til fødevarerministeren (12/9 97) af:

Christian Mejdahl (V):

»Kan ministeren oplyse, hvilke år efter 1950 der blev givet tilskud til indkøb af handelsgødning, og kan ministeren herunder oplyse,

- hvad begrundelsen var for at give tilskud,
- hvem der kunne få del i tilskuddene,
- hvor store tilskudsbeløbene var i forhold til gødningsprisen (i pct.),
- hvor meget forbruget af handelsgødning steg på grund af tilskuddene,
- hvor meget der blev udbetalt i tilskud totalt set i forhold til det samlede handelsgødningsforbrug, og
- hvilke gødningstyper der blev givet tilskud til?«

Svar (22/9 97)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Der kan ikke med den tidsfrist, der gælder for spørgsmål stillet i henhold til forretningsordenens § 20, gives et udtømmende svar på et så omfattende spørgsmål.

Jeg kan dog oplyse følgende:

Som led i forliget mellem regeringen og landbrugets organisationer i 1961 blev der tilført landbrugerhvervet et antal hundrede millioner kr. En del af disse midler blev udbetalt i henhold til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m.m. Disse midler omfattede finanslovs-kontoens § 11.10.04.61, der bestod af

- 1) udgifter til landbrugets rationaliseringsfond
- 2) udgifter til dispositionsfonden
- 3) udgifter til gennemførelse af mejerirationalisering og
- 4) udgifter til nedsættelse af prisen på kunstgødning.

Den lovmæssige hjemmel var ud over finansloven, lov nr. 195 af 16. juni 1961 om afsætning af danske landbrugsvarer m.m. Denne lovs § 4, stk. 3, gav landbrugsministeren hjemmel til af statskassen at yde et beløb på 50 mill. kr. årligt til nedsættelse af priserne på kunstgødning. Efter nævnte lovs § 5, stk. 1 kunne landbrugsministeren træffe de foranstaltninger og udfærdige de nærmere bestemmelser, der var fornødne til gennemførelse af loven. Loven havde kun gyldighed i 2 år, men blev senere fornyet i 1963 ved